

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 ft — kr.
 Negyedévre 1 - 50 -
 Egy hónapra — 50 .

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Karmelita-tér 3. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Surányi János könyvnyomdaintézet
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

HARMINCZ FÖREND.

Harmincz főrend Budára tart,
 Nagy hallgatásra kész,
 Harmincz főrend között sok a
 Tekintély és az ész.

Pesten a muzeum előtt
 Megállnak zordonan,
 Előttük hős vezér gyanánt
 A Hirschler Náczi van.

De áll a nagy ház s felkaczag
 Visszhangzó nagy fala
 S megrázkódtat harmincz velőt
 A gúnyos hahaha!

Előáll ekkor délczegen
 A lantos Gyulai,
 S rehabilitálóan így
 Penegnek hurjai:

Nem úgy, nem úgy főrendiház,
 A régi rossz te vagy,
 Te teszed azt, hogy rajtunk a
 Méltóság terhe nagy.

De itt állok előtted én,
 Romhányi lantosa,
 Majd rehabilitállak én,
 Ha én nem: más soha!

Itt Kautz Gyula, bankók ura,
 Nektek préselni fog
 Bankót, amely cenzust növel,
 Hát ez nem szép dolog?

Belső titkos tanácsokat
 Ad majd nektek Giezy,
 Börzéről gagyog németül
 A Kochmeister Friczi.

Burchard, ki semmihez sem ért,
 Lisztrel manipulál,
 Bár a fejében korpa van,
 Eztán törvényt csinál.

Bombelles, a királyfinak
 Főudvarmestere
 Falhat magyar mágnásokat,
 Azért csak be vele!

Luczenbacher kereskedik,
 Ha portékát talál,
 A szemes Hirschler ur pedig
 Szemeket operál.

Ybl épít légvárakat,
 Melczer aludni fog,
 Lumniczerre hallgatnak a
 Zsenge medikusok.

Szóval mindenki ott leszen,
 Ki nem politikus,
 Törvényhozóknak ezután
 Törvényhez szólni: kuss!

Szóltott keményen s vakmerőn,
 Inkább ott halni kész,
 Semmint elnyelni a dühét
 Az apró kis vitéz.

S a néma légbe nem vegyül
 A legkisebbke zaj,
 Vigan tekint szét Izrael
 S még vigabban a gaj.

Csak Pulszki, az igazgató
 Áll év végén elő
 S leltárt közöl, melyben így ír
 A híres élezelő:

„A múzeum ez évben is
 Szaporodott nagyon,
 Benne most harmincz furesaság,
 (Uj szerzemény) vagyon.

G. D.

Szávay Gyula szerkesztő és kiadó a negyedik évfolyam második felének küszöbén kéri a tisztelt olvasó-közönséget, hogy eddigi pártfogásában továbbra is részesítse a „Garabonciás Diák“-ot.

A „Garabonciás Diák“ négy éves pályáján folyton törekedett megezáfolni azt a tapasztalatokon nyugvó általános véleményt, hogy vidéken nem lehet jó élelzapot szerkeszteni. Nem mi vagyunk illetékesek megbírálni, hogy törekvésünk mennyire sikerült, de ha következtetést vonhatunk a folyton ellenőrző fővárosi sajtó magatartásából, sok alkalommal éreztetett rokonszenvéből és tüntetőleg nyilvánított dicséreteiből, — másfelől előfizető-közönségünk folytonos arányos szaporodásából és különösen egy tulnyomó részének (törzsközönségünknek) állandó pártfogásából, ugy azon sikerekből, melyeket e lap szűk korlátai daczára tapintatos állásfoglalásaiban társadalmi téren sokszor kivivott, anélkül, hogy átesapott volna a vidéki élelzapok szokott sikamlós útjára, a szenvedélyes hajsza, a haszonlesésre alapított terrorizmus útjára, — bizonyos meglepéssel tekintünk a négy év eredményeire vissza s megerősödik bennünk a vágy, hogy tapasztalatokban gyarapodva, szélesedő látkörrel, növekvő kedvvel műveljük tovább a hálás talajt.

A „Garabonciás Diák“ iránya általában nem változik. Politikai pártállást nem foglal, magyar nemzeti irányban halad. Tartalma mindenekelőtt az egyetemes humor nagy birodalmából, másodsorban, országos és helyi érdekű események alkalmi szatirizálásából ölel magába közleményeket s mivel a fővárosi élelzapok nagy alkalmi képeit nélkülözi, a fennmaradó nagyobb téren kényelmesen oszthatja be tárgyait, úgy, hogy széles olvasó-közönségünk minden része talál benne olvasni-valót, úgy a helybeliek, mint a távol vidéken lakók.

Felhívjuk tisztelt közönségünk figyelmét „**hirharang**“ czim alatt rendszeresített teljesen helyi érdekű rovatunkra, melyben ha nem is közlünk minden „koesi-elgázolást“, „megvadult ebeket“ és időviszontagságokat s más efféle nagyon fontos laptöltelék, de minden, Győr város életében igazán jelentős mozzanat és eset a humor villamvilágításában érdemleges elbírálással közöltetik, úgy, hogy e tekintetben bizvást pótolhatja lapunk a helybeli hírlapokat, melyekben ugyis jobbra csak az érdekli a közönséget, amit mi a hirharang rovatába szoritunk, olyan takarékosan bánva a helylyel, hogy a lap egyetemes jellegét s vidéki közönségünk előtti érdekes voltát ezáltal nem veszélyeztetjük.

Tisztelt közönség! Négy év alatt sikerült oly elterjedtté tenni lapunkat, hogy az országban kevés vidéki lapot nyomnak annyi példányban, mint a „Garabonciás Diák“-ot. Mikor most a t. közönség újabb pártfogását kérjük, egyuttal ígéreteket teszünk, hogy ezentul is elkövetünk mindent a lap érdekében s teljesen neki szentelve magunkat, tökéletesíteni igyekszünk elkezdett művünket teljes ambícióval.

Győr, 1885. június végén.

Szávay Gyula,
szerkesztő és kiadó.

Előfizetési ár: félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. (Tanulóknak, jegyzőknek s szegényebb sorsuaknak egész évre 4 frt, félévre 2 frt.)

Tanügyi rovat.

— A vizsgálatról. —

Tanító. Milyen a lélek?

Fiu. Egyideig hallgat, (a padból sugnak, halhatatlan): háladatlan.

Tanító. Mit értünk azalatt, hogy a muszkák alacsony műveltségi fokon állanak?

Fiu. Nincs eszük.

Műfordítás.

Gottfried Schulek aus Gross-Schlagendorf hat seine Arme gebrochen, so dass ihn der Feldscher nicht heilen konnte u. jetzt liegt er in seinen letzten Zügen.

Istenbéke czipő nyaló nagy ütni valóból kihánta szegényeit úgy hogy hogy a mezei olló nem bírta megordítani és most hazudik az utolsó kecskéiben.

Egy akadémikus.)

Fővárosi kritika.

— Kissné Hegyessy Mari a nemzeti színházban mint vendég. —

„Jóltaglalja a beszédet, otthonosan mozog a szinpadon. Megvan továbbá benne a művésznőnél elengedhetetlen két kellék: képzett értelem és meleg szív“
Fővárosi Lapok.

„A természet csakis szépséggel áldotta meg, minden egyéb szinpadi kellék hiányzik belőle. Kiejtése nem korrekt, mozdulatai szögletesek. A válságos helyzetek megértésére a természet nem áldotta meg képességgel. Ennél azonban van még egy lényegesebb hibája: nincs szíve.“
Pesti Napló

* * *

(Hiába, csak nagy igazság marad a fővárosiaknak az a kimondott véleménye, hogy egyedül a fővárosi kritikára lehet valamit adni!)

Aperçu.

Nagy feltűnést kelt vatikáni körökben a hír, hogy a reformatus Tiszát nagy ünnepélyességgel késül fogadni a — Pápa.

A GÓLYA.

(Németből.)

Gólyáról álmodál babám?!...
Jaj édesem, ez rossz jel ám! —
A gólya, hej! — gonosz madár,
Kivált ha éjjel lopva jár! —

Csőrébe... No!... csendes vagyok,
Tudod, ha kell, hát hallgatok —
S amit beszélnek róla mások,
Csak optikai csalódások!

Kari.

CZIMRAKTÁR

még meg nem készült költői művek számára.

Tudatában annak, hogy igen sok tette kész erő meddő marad amiatt, mivel a sok adandó tárgyból tollára méltót nem talál és ismét igen sok erő habár alkotni tudott is, de idejének és erejének igen tetemes részét arra kénytelen elpazarolni, hogy a megkészült művének megfelelő czimet válasszon, mi ebbéli munkájakat megkönnyítendő és így a productiót

elősegítendő, állítottuk össze a következő lajstromot. Különösen ajánljuk naptárszerkesztők figyelmébe!

1. Az örült szénégető szerelme és átka, vagy a csodaszép király-tölgy ábrándozása.

2. A halvaszületett nagyapa, vagy a három törött dió.

3. A halvány grófné, vagy küzdelem a milliókért, vagyis a portyázó törökök.

4. A bélszerendi barát és az örült kecskek, vagy a förtelmes éjszaka.

5. A néma szerecsen és a beszédes kakas, vagy az elrablott szultána érzékeny története.

6. A pirított kenyér, vagy a tulhizott béka és az odvai cigányprimás nevetséges históriája.

7. A ledőlt görbe torony, vagy a szárnyaszegett légy és a fonalatépett keresztospók szivrepesztő esete.

8. Luczifer és az angyalok barátsága, vagy a pocsolya-széli sás érdekesítő regéje.

9. A három nyul története, vagy az arunysarkon forduló vár rémséges végpusztulása.

10. A deli királyfiu és a csodaszép tündérr királyleány végzetes szerelme, vagy a földgiliszta álma.

11. A póruljárt dongó, vagy a bezuzott ablaküveg hősi története.

12. A kireszelt ablakvas, vagy az ollótlan rák kéjutazása és szörnyű halála.

13. A vén róka élete, csinnytevései és halála vagy a Balaton hullámzása.

14. Az önmozgó ásó, vagy Lilike gyötrelmei.

15. A megsebzett vadkan rémitő ordítása, vagy Kálmán és Ilma végzetlen szerelme.

16. A megdühödött gyík iszonyu pusztításai, vagy a Hesperidák aranyalmái.

17. Gözmozdonyok véres verekedése, vagy a falusi élet szívnemesítő csendje és boldogsága. (Igaz történet.)

18. Spanga, Pitéli és Berecz, rablógyilkosok szájalomraméltó felakasztatása, vagy a vaktuk is talál szemet.

19. Az ürge és tücsök kirándulása, vagy nem mind arany, ami fénylik.

20. A holdba repülő ember telegrafirozásai, vagy a száz év előtt eltemetett csodadoktor hihetetlen feltámadása. (Igaz történet.)

A tárgyalás humorábol.

(Az „Ügyvédek Lapja“ ir le egy bűnügyi tárgyalást, melyből adjuk e részletet:)

Elnök. Mi a neve?

Vádlott. Segesváry Miklós.

Elnök. Ez valószínűleg magyarosított név. Mi volt az eredeti?

Vádlott. Popovits Miklós.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hü nászok

tanálkozása.

Ádány: Nászom az törvényen vótam.

Miháj: Oszteg mégis visszaeresztötték?

Ádány: Mert tanú vótam. Beczítáltatott a Nyakiglab Iczig, aszongya bizonyítsam a Marczi Péter aláírását. Persze a pálinka kijárt előre büven. Kérdi a biró:

- Kend az a Tsörge Ádány?
- Én vonék mondom.
- Hát ismeri kend a Marczi Péter aláírását?
- Honné ismerném, mondok.
- Biztosan megtudja itéltni? kérdi ü.
- Honné tunnám, erősítöm én!
- Hát nézze mög ezt a váltót, az ü aláírása e az, kérdi az elnök ur, azzal idadja a váltót.
- Melyiket kérdezi? így szólok, az alsót, vagy a felsőt, mert én nem tudok olvasni! De tudja fene, mi lelte őket, elnevezték magukat!

Pápai krónika.

Üresül a város, népesülnek a nyaralók. Már is annyira megritkult a város lakossága, hogy egymással érintkezhetés céljából a telefon hálózat behozatala vált szükségessé.

Az átrándult német színészek leirhatatlan kedves fogadtatásban részesültek, s oly nagy figyelem tárgyai voltak folytonosan, hogy minden este telt házat csináltak. Ilyen nem várt jó siker behatása alatt nyitott is a direktor vagy 50 előadásra berletet, s az ujjongó színészek örömben teljes animóval mindig azt éneklék:

Nem, nem, nem j
Nem megyünk mi innen el,
Mig a házi gazda minket
Furkós bottal ki nem ver.

A jövő héten megnyitja a dunántúli ref. egyházkerület közgyűlését, melyen most már végképen elhatározza, hogy nem tudja, mit tevő legyen jogakadémiájával. — Eddig mintegy 67 kérvény érkezett be az akadémia fentartása mellett. A kérvény aláírói mind végzett jogászok, kik már különböző helyeken az államvizsgákat — megkísérelték. — Ujságoljuk a lapok, hogy a gyűlésen Tisza Kálmán ő excellentiája is jelen leszen.

Szóval Pápa lesz a világ közepe, különösen a jövő héten Győr városa is nagyban készülődik, hogy átjön az ő testvérét meglátogatni, a tisztességtudó kapitányság intézkedéséből már „söprik a pápai utczát!“

Az elkésett székfoglaló.*)

— Humoreszk. —

Megvallom, biz én ezzel kissé megkéstem! Két év hiján, ezelőtt mintegy ötven évvel, midőn a Kisfaludy-társaság tagjául megválasztatni szerencsém volt, kellett volna már ezt megcsinálnom. No de vigasztal a remény, hogy a körülményeket s akkori viszonyokat tekintetbe véve, nem fogja a tek. társaság, íőlem, egyik legidősb tagjától ezen kis *késedelmet* oly zokon venni, hogy ezért, jelenleg bemutatandó „*elkésett székfoglalómat*“, kegyes elnézéssel ne fogadná. Azon időben, mikor ezt teljesítenem lehetett, sőt kellett is volna, elég volt az, hogy magunk lábán *megállhattunk*, nem-hogy széket foglalva, arra még le is *üljünk!* Küzdeni, haladni előre a kitűzött ezél felé, volt a jelszó, — mert ülve maradni, annyit tett volna, mint hátra menni. Tehát fuss, vagy fizess! ez volt a buzdító, s mivel a fizetés az akkori írói tiszteletdíjből nem igen tellett volna: inkább futottunk, mint fizettünk, hogy *futás* közben az *ülésre* nem gondolhattunk, tulajdonkép nem is gondoltunk: úgy hiszem, a bűnös felmentésére, enyhítő körülménynek, ez elég! Tehát egy *elkésett székfoglaló!* véleményem szerint ezimnek csak megjárja, de így magában mégsem elegendő talán arra, hogy elfoglaljuk vele azt a *széket*, melyen, a foglalások hajhászásában eltöltött 48 év fáradaimait, jó lelkiismerettel, kipihenhessük! Mert az ember, ha csak örök tespedésbe nem akar esni, mindig azon van, hogy *foglaljon* valamit. A eseesemő, alig lép ki a világ szinpadára, elfoglalja első birodalmát, a *bölcsőt*, később elfoglalja az iskolákban első *helyét*, honnét nemesebb vágyaktól üzetve, lefoglal egy szemérmes hajadont, az első *francia négyesre*, ez által már világpolgárrá lévén, később, ha jól megy a mesterség, *szívét* foglalja el táncosnéjának, — míg végre *elfoglal* egy állást az életben, melyen hogy csak megmaradhasson is, bizony sokat kell szegénynek futkosnia, hogy végre megkaphassa legbiztosabb nyugdíját a — koporsóban! Ime! kevés sorban egy egész élet vázlata! De mit ér? ily mindennapi dolgok száraz elmesélésével még széket nem foglalhatunk. A mai *modern kultur-világ* követelményei nagyok. Izlésünk, mint dédelgetett gyermek, el van kényeztetve Színházakban csak idegrázó, hihetetlen jelenetek képesek némi élet adni zibbadt érzeinknek, — az operába maholnap beviszik az *öreg harangot*, s Ukázius-*ágyakkal* fogják ütni a taktust, hogy a műértő közönség valahogy el ne aludjék. Végre a regényeket jövőre már fel sem vágja senki, ha csak a Szyrius csillagból egyenes telefon összeköttetés által nyert pikanteriákat nem olvashatja azokban! — És én, vakmerő, egy elkésett székfoglalóval akarom a mélyen tisztelt hallgatóságot szórakoztatni!? *Derblay Fülöp*, az a szinpadjainkról ismert vasgyáros, azt kiáltja makranczos hölgye után:

*) A Kisfaludy-társaság jun. 24-iki ülésén olyan esemény történt, ami a győri író- és hírlapíró-világot (pardon!) ünnepelesen érdekli, mert az irodalomnak egy győri kitűnősége, vagy Győriek egy irodalmi kitűnősége szerzett dicsőséget, melyről egyhangu dicsérettel szólnak a fővárosi lapok, Dr. Kovács Pál tartotta meg elkésett székfoglalóját. Garabonczias Diák mindig meg szokta ragadnia az ünnepélyes alkalmakat, a mostanit pláne két kézzel ragadja meg s közli a felolvasott humoreszket. Igaz, hogy egy kissé megkéstett vele, mert az „Egyetértés“ két nappal megelőzte, node ha Kovács bácsinak 48 évet szabad volt késni, akkor Garabonczias Diák éppen 48 órát késhezik (ugy érdemek szerint aránylagosítva) — s többet nem is késik. Szerk.

„imádlak; de megtörlek!“ Én is, a derék vasgyáros sikerült merénvlete után, ezt mondom, de csak úgy lassan: „nem hiszem; de megkísérlem!“ Tehát lássunk most már komolyan a dologhoz!

Minden nyilvánosságra szánt tárgy, tehát a székfoglaló tárgya is, úgy tarthat csak igényt némi figyelemre, ha az *korszerű*. Legkorszerűbb tárgyak ma például, a *párbajok*, európai vagy amerikai módon-e? az már mindegy, csak a becsületkérdés, a lovagiasság szabályai szerint legyenek az illető tanuk előtt elintézve. Legközelebb áll a *párbajhoz az öngyilkosság*, mert ez is csak *párbaj*, azon különbséggel, hogy ezt az érdeklött maga vivja, ellenfél nélkül, amaz *kettős*, emez *magán* hattyudala az elzüllött életnek, s a *magán-áriák*, ha művészettel párosulnak, mindig élvezetesebbek a *kettősöknél*, melyek közé hamarabb vegyül egy-egy hivatlan disszonancia. Vannak még egyéb korszerű tárgyak is, ugymint: *nőcsábítások*, *házasságtörések*, *sikkasztások* s több más mulatságos szüleményei az emberi elme leleményességeinek. No de ezek annyira el vannak már koptatva a legújabb francia szinművekben és regényekben, hogy ezekből érdekes székfoglalót összeállítani már nem lehet. — Hanem hát van még egy legújabb, legkorszerűbb tárgy székfoglalónak, — s ez? ha nem mondanám is kitalálnák önök — nem más, mint a *budapesti országos kiállítás*. Ez új is, *korszerű* is, *vonzó* is; mert ha áll az a régi közmondás: *minden ut Rómába vezet*, ugy való az is, hogy jelenleg *minden vasut a budapesti kiállításhoz vezet*. Ezen nagyszerű eseménynek mingyárt azon erkölcsi hasznát is tapasztalhatjuk, hogy ma már nem azon kezdjük a társalgást: Örülök, hogy van szerencsém! Részemről a szerencse! Hogy érzi magát? Mint szolgál az egészsége? Köszönöm, jól — meglehetősen stb. Hanem minden formalitás kikerülése, mellett megrohanjuk a velünk találkozózt ezen kérdéssel: Tetszett-e már a kiállítást megnézni? Ha „igen“, ugy örülünk rajta, — ha „nem“, biztatjuk őt, hogy el ne mulassza azt megtekinteni, mert a ki még ott nem volt, az politikai bünt követett el! — Ime hát megleltük volna a legérdekesebb, a legkorszerűbb tárgyat székfoglalónk kidolgozására; de ez meg már oly bő, mint a nagyapó kabátja, melyből a kis unokának kikerül egy nyári és egy téli öltözk, s egy kis főtnak való is marad még belőle a nagymama szörnyü nagy örömére! No de a feleslegesből mindig lehet valamit elvenni; majd kiválaszszuk hát mi is a javát, elfoglalandó székekünk tapeczírozására. — A kiállításnak két fő alkatrésze van: *eszményi* és *anyag*i, vagyis a *művészet* és az *ipar* egyesülve teszik le az érettségi vizsgát, nemesak az ország, de még a külföld szakértő bírái előtt is. Annyi tárgy ez, mely egy *székre* el nem fér, s mindazt egy igénytelen humoreszk szűk keretébe belefoglalni lehetetlen! De van itt különösen gyönyörű *virág-kiállítás*, *élő virágokból*, melyek a mi *cleven* virágainktól csak annyiban különböznek, hogy beszélni nem tudnak, ámbár *nyelvük* van, de az *titkos*; nem minden ember érti, s ezért a titoktartáshoz jobban értenek, mint a mieink, — szépségre nézve azonban vetélkednek egymással. E szerint a lényegben hasonlítanak egymáshoz, s velük *széket foglalni* valóban nem volna utolsó élvezet a földön! Mert azok a esábitó szemesillagok, — azok a esókszomjas ajkak, azok a tövistelen arczrózsák, s mindezek felett a belőlük kisugárzó szellem, mindez, mondom, elég volna egy élő paradicsom alkotására körülünk, melyben bámulhatnók a *nővilág* természetes, s éppen ezért elbűvölő

virágait! Azonban csupán nőkről írni, ebben a már igazán anyagi világban talán mégis kissé egyoldalú s nehéz munka volna. Mert hát én édes istenem! hol vannak azok az *aranyidők*, mikor a szemérmes hajadon, a ma ugynevezett „hölgy”, szemlesütve, saját édes anyja előtt vallá meg szerelmét szive választottjának? Most szerelmet nem is vall, hanem *eltűnik* gyakran az ifju pár, minden áldás nélkül egy kis szerelmi *kéjutasásra*, és csak később jönnek a *vallomások*. Megvallják ugyanis egymásnak, hogy elfogyott a „nóta”, hazulról pedig nem várhatnak *pótadót* a tovább utazásra. A kiábrándult ifju tehát gazdálkodási *elvékből* véget vet az együttes szerelmi *elvének*, s egyedül folytatja utját tovább, tovább, talán egész Amerikáig, míg a megcsalt leány legjobban esetben visszazégyenkedik elhagyott szüleihez, mint egy *retourozott* levél, az utazásban kissé megviselten, félig-meddig talán fel is bontva! De reményli, hogy otthon majd új borítékot kapva, 10 krajezáros *ajánlattal*, neki is akad még valahol egy *kiváltója!* — Hova tüntek azok a *patriarchális* jó idők, midőn egy hú Jákob hét évig szolgált bér nélkül leendő apósánál, hogy becsületes szolgálatának jutalmául feleségül kapja majd a szép Rákhelt? Ma ez már sokkal gyorsabban megy, mert míg hajdan az istenfélő házasulandó legények *gyalog*, vagy egy kis luxusból legfeljebb *számár*-hátán ügettek leánynézőbe: ma vasuti *villám-vonattal* ront az ifju kiszemelt prédájára, melyet egy zártkörű jótékony tánczvigalom fényes parketján meg is lel, hol aztán *jó, lát és győz*, többnyire a legbiztosabb sikerrel. Hanem az ily elhamarkodott *vásári munka* nem sokat ér, mert utána megjő szinte elég gyorsan az elmaradhatatlan *válóper* is! Merre van az a boldog idylli táj, közepén egy *szalma-kunyhóval* s abban az „ő” *szívvel?* Mely körül a lég ambrózióval volt telítve s a mezők illatos rózsákkal tarkállának! Ma *ambrózia* helyett *köszénfüsttel* van telve a levegő, a szalma-kunyhóban az „ő” szive helyett egy életunt vén eszű rágja a bagót, az illatos rózsaszágyakba pedig *czukorrépat* ültetett egy Csehországból bevándorolt gyáros. Hajdan a hűtlenül elhagyott nő felvette a *fátyolt*, de nem a *lakadalmi*, hanem az *egy-házit*, mely őt meghiusult reményei után *isten menyasszonyává* avatta fel. Manap hasonló szerelmi balesetekben szobaleányoknál egy pakli *gyufa*, főranguaknál pedig egy adag *cyankáli* vagy *revolver* intézi el végleg a bonyolódott ügyet igen röviden, de annál bolondabbul, az igaz!

Mindez tehát divatból már kiment régi portéka s épen nem korszerű. Azért csupán a nőekkel most ne is bajlódjunk, hanem kössük őket össze az *iparral*, hogy *székfoglalóknak* egy kis loyális *dualistikus* szinezete is legyen. Az iparnak lényeges előmozdító a *vasutak*; tegyük hát a nőket vasutra, ez már magában elég modern és korszerű eszme. A *nők és vasutak* közt különben is bámulandó hasonlatosság létezik. Például a *nőknek eltartása*, úgy mint a *vasutak fentartása*, roppant pénzbe kerül, emellett mindegyik *kanyargós* utakon jár, mindegyiknek *vezetőre* van szüksége, mindegyik nagy *füstöt* csinál, továbbá az *összeütközések* és *kisiklások* mindegyiknél gyakoriak, mindegyiknek van egy *veszedelmes gépe*, a *gőzkazán* és a *sziv*, melyek ha megrepednek, azonnal megáll az egész vonat, a miből aztán nagy szerencsétlenség szokott származni. A *vasutakon többféle vonat* jár, például van rendes *személyvonat*, melyet a *nőknél a házasság* képvisel. Hosszabb utazás alatt ezen az ember még feleségét is *megszokja*, úgy hogy az *utolsó állomáson* szinte nehezen esik az elválás. Van

futárvonat, mely híreket és nőket *szóktet*, van *omnibusz-vonat*, mely sok utassal jár, válogatás nélkül, van *különvonat*, kéjutasók számára, melyen többnyire azok a bizonyos *házi barátok* szoknak utazni, van végre *tehervonat*, mely fiatal nőknél a *koros férj*. Ez utóbbin az utazás elég biztos. *de lassu és unalmas* is. Többnyire azonban értékes *podgyászt* visz, *idővesztés* és *unalmasság* között imigy-amugy utóbb helyreállítja az egyensúlyt.

Miután tehát a nők és vasutak közti feltűnő hasonlatosságot megállapítottuk volna, bátor vagyok mindama tiszteletreméltó hölgyeket, kik ez „elkészt székfoglalót” hallgatják, vagy olvassák, saját kalauzoláson mellett egy rövid szellemi kéjutasásra tiszteletteljesen felkérni. Fel tehát gyorsan, ki-ki a maga kupéjába, párosan, hármosan, vagy ahogy tetszik, csak hogy megjeljenek a kupék, s így a kirándulás ne járjon deficitel! *Székfoglalóm* vége felé jár, a portás harmadszor esenget, én mint főkalauz elkialtóm hivatalosan, hogy: „me—het!” a gép prüsszöl, füttyent, a mozdony s vele az egész vonat megindul.

Míg azonban az első állomásra jutnánk, engedjék meg szeretetreméltó utasaim, hogy egy kis utasítást adjak: mihez tartsák magukat a *nők a vasuton?* Tessék kérem pár perezig még türelemmel lenni!

Vasutakon első sorban legszükségesebb a *jegyváltás!* Hölgyeink is ezzel kezdik meg a női pályát, mert valamin vasuton jegy nélkül utazni nem lehet, úgy a *házasság* is csak a *jegyváltás* után érvényesül. Bátorodom tehát nem kalauzolás szigorral, hanem egész udvarias kímélettel megkérdezni nagyságtokat, tisztelt utazó hölgyeim: váltottak-e már jegyet? No, ne tessék megijedni, a kalauz elnéző leend s nem szab „strófit” azokra, kik talán jegyüket honn feledték volna, meglévén arról győződve, hogy mindegyikükük szivecskéjében van már *egy*, kivel szívesen jegyet váltanának.

A jegyváltáson kívül vasutakon fődolog, hogy az utas Aszalai uramkért el ne késsék. Megvallom, hogy hölgyeknek ezt kikerülni nehéz dolog. Megszokták ők már ezt, mert színházban, hangversenyen, tánczvigalmakon is, rendszeren *későn* szoktak megjelenni. Hogy tehát tisztelt hölgyeinket éféle vasuti baleset ne érhesse, őszintén tanácsolom, hogy keztyűiket, kivált ha azok 8 gombosak, ne *otthon*, hanem a *kupében* iparkodjanak csak felhuzni különben bizonyára elkéstek, miután tudvalevő dolog, hogy a keztyűfelhuzás, a legtündériebb ujjaknál is igénybe szokott venni legalább fél órát.

Ime! e jóakaratu figyelmeztetések közben a mi kéjvonatunk is szépen előrehaladt már s közeledik az első állomás, melynek neve: *Remény*. A megállapodás itt több mint egy pere; mert ezen az állomáson legtöbb utas száll — ki, *remény* nélkül élni senki sem szeretőn. Így az *5 éves* kis leány már reményli, hogy neki szép babát fog hozni a *krisztkindli*, a *10 éves* leányka reményli, hogy kitűnően leteendő vizsgájára *új ruhával* fogja őt meglepni az édes mama, a *15 éves* hajadon reményli, alig várva már a *jogászbált*, a *16 éves* már *hódolót*, a *18 éves* urhölgy nagysám már *férjet* remél s *20 éves* korában már azt reményli, hogy meg fogja nyerni első *válóperét*.

Mozdonyunk ismét füttyent, s a vonat megindul, sokra szaporodott utasaival, kik alig várják a második állomást, melynek neve: *Menyország!* Ez pedig igen veszedelmes állomás, mert csak olyan *ordináré* földi menyország hova sokan készülnek, de kevesen érhetik

azt el. Ide leginkább az *uj házások* szoktak utazni a *mézes hetekben*; azért itt történnek a legtöbb vasuti *balesetek*. A könnyelmű menyecskék hamar *kisiklanak* a sinekből, férjeik pedig a *hamis váltók* miatt más pályára jutnak, melyen aztán *külön vonattal* gőzölnek tovább. Itt történnek a leggyakoribb *összeütközések* is, a férjek és nők között, — midőn a férj, a *fürdőidény költségeit* megszavazni nem akarja, a nő pedig a *czimzetes házibarátok* szavazati jogát sürgeti. A férj az évi *költségvetésből* több felesleges tételt óhajt kitöröltetni, míg a nő *pótadó* emelését követeli. A férj a külföldi kelmékre elviselhetlen adót vet, a nő pedig a jövő farsangon adandó 3 táncmulatságot *kabinet-kérdéssé* teszi, s annak megszavazásához *tárczáját* köti! Szóval, annyi itt az *összeütközés*, hogy az utas többnyire csak halva juthat ezen állomásra. Aki élve marad, az boldog; mert szerencsésen el fog jutni az *utolsó* állomásra, melynek neve: *Megelégedés!* De rendszeren csak kevés utas szokott már megérkezni, mert sokan lekéstek a vonatról, többen a „Remény” állomáson maradtak, ott várva, míg egyszer csak szájukba röpül majd a — *sült galamb?* Legtöbben pedig a „menyország” körüli *összeütközések* közt vesztek el. Hanem a kik az utolsó állomásra minden vasuti szerencsétlenség nélkül megérkeztek, már csak azért is boldogoknak érezhetik magukat, mert itt az *én elkésett székfoglalóm* is véget ér!

Dr. Kovács Pál

SIRFELIRATOK

az újvárosi temetőből.

I.

Itnyuk Szik Egy Sirba 2 Kis Gyer Meg neve
sador Születtet 1871 Ben El Hun 24 tik 1873
Három ba es Tesvér ötese sándor születtet
1873 Ban El Hunt 8 tik 1873 Háromba Nyugod
Gyonak Az Jo Isten Vezér Lése Allat.

II.

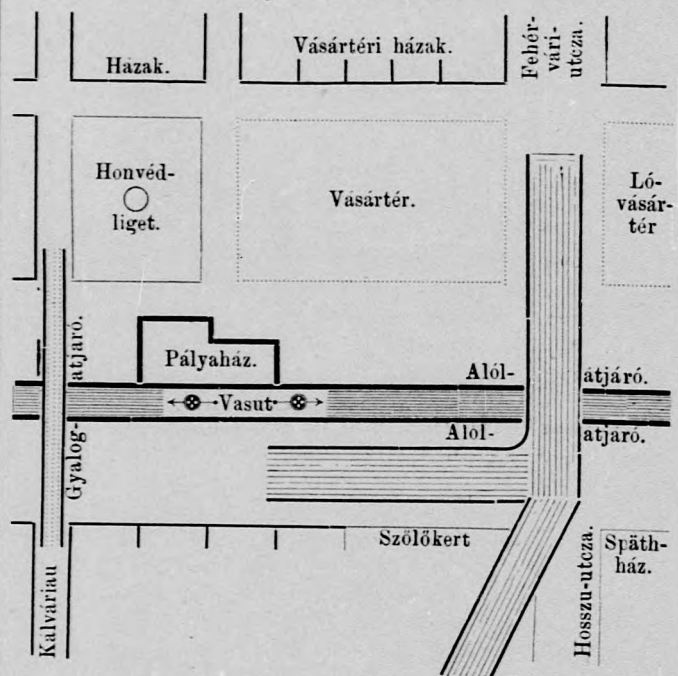
D. C. M. S.
Tiszteletes Már Péternek
E nagyérdemű embernek
Itt nyugosznak tagjai
Ki N. Györi predikátor
Vala még fenn ált e sátor
Az mely ide tetetett
XXIII esztendeig
Legeltette ez ideig
Ezen szent ekklesiát
LV esztendőt töltött
Mellyet köz haszonra költött
Éltében e világon
MDCXXX S Háromban
Történt éppen juliuban
Innét elköltözése
Szarka Julianna tette
E követ hogy eltemette
Férjét emlékeztetre

HIRHARANG.

— Györi krónika. —

Éljen a kormány! Adott nekünk a kánikulára rágni valót. Már-már fenyegetőleg kezdte előre vetni árnyékát a tárgytalanság, mikor a kormány, illetve szeretett államtitkár-képviselőnk tekintettel a helyi érdekekre, megszánta az embereket s adott tárgyat, amiről beszélni és írni lehet. Ez a tárgy a vasuti átjárók kérdése. Amint a terveket jeles ügyészünk, Beliczay lehozta, a „Hazánk” örömeiben földhöz vágta a politikát, Hechtl bácsi meg busultában földhöz vágta a „Hazánkat”, Hechtl bácsit pedig nagyon természetesen nem vágta földhöz senki. Erről a tervről ír ma minden ujság s bizonyára gondoskodnak róla, hogy a különös fontosságú építkezésekről hű tervrajzot adjanak közönségüknek. Garabonczias mérnökei itt adjak rajzban a tervet:

Győrvárosa.

Nádorváros.

Tehát a Hosszú- és Fehérvári-utczák között épülne az az 5 méter magas hid, mely a vasut felett a kocsiközlekedést tartja fenn. A töltés a Sipos kávéház előtt kezdődne arányos emelkedéssel s másik vége arányos eséssel a „Szőlőkert” egy darabját metszené le, a Kálvária-utczáról jövő kocsik számára külön felvezető uttal ellátva. Ennek fejében azonban Kálvária-utczából kivezető mostani vasuti átjáró eltöröltetik a föld színéről s ott egy szintén 5 méter magas gyalog-átjárót emel az állam. Ezek azok a borzasztó tervek.

Itt sajnálatos sorsra jutott a kormány tervezete. Először is földet kért az állam ingyen, valami 3 holdat és 400 ölet. Odaigérték már a vasutnak akár a városházat, szóval minden jól ment, mindaddig, míg a tervek meg nem érkeztek. De mikor a jó nádorvárosiak meglátták a terveket: felzúdultak. Először is a Kálvária utcán lakók azért, mert előlük az átjárót elvitték s emiatt a Hosszú-utca lakói büszkébbek lesznek, mint ők. Másodszor a Hosszú-utca lakói azért, mert eztán Kálvária-utczabeliek az ő hidjukon fognak büszkén átmenni. Szóval egész Nádorváros fellázadt s kijelentették, hogy inkább elszakadnak a várostól, el az országtól is, külön város, külön országot alapítanak, de a hidat nem türik. És nagyon helyesen! Ha tetszik a vasutnak, menjen az odafönn, azt nem bánják, ha egy vasut a fejükre nő, de egy ron-

gyos hid: soha!! Ebbeli kedélyállapotában a kiküldött bizottság egy tagja azt indítványozta, hogy a 3 holdnyi földszalagot, mivel úgy sem hajt hasznót a városnak, de meg mivel szívesen elismerik a kormány áldozatait, tehát odaadják neki egy millió forintért. Mikor azonban ki akarták számítani, hogy mennyi az az egy millió forint, maguk is sokallották, s azt határozták, hogy potom 26000 frtér odaadják. Ezen indítvány fölött dönt a keddi közgyűlés. Talán engednek is belőle vagy 25999 frtot.

*

Talan sokan kíváncsiak a mi tanácsunkra. Garabonczias Diák egyelőre csak azt tanácsolja, hogy a városi ügyész és a polgármester úgy este felé ne sétáljanak Nádorvárosban. Kívánja a közjó.

*

Kérdések a szépítő-egylethez. A sétatéren tudvalegőleg gyermekpadok állítottak fel. Valaki erre a következő kérdést tette fel: Vajjon ezen padokat a rájuk ülők minősítik-e gyermekpadokká, mely esetben folyton változnak, a szerint, a mint gyermekek vagy felnőttek ülnek rájuk vagy pedig a padok minősítik a rájuk ülőket gyermekeké?

*

Az állami polgári leányiskola zárünnepélye. Vasárnap délután a polg. leányiskola két terme egy megtelt közönséggel, hogy ha azt egy szinigazgató látja, okvetlen kileli utána az irigység hidege. Zsufolva volt nagyon. A közönség nagy része édesen élvező mamákból és papákból, no meg leendő mamákból és papákból állott, kik mindannyian jól mulattak a kis „szavalatokkal egybekötöttének- és zongora-hangversenyen.” Azzal kezdődött, hogy a kis Tóth Vilma egy üdvözlő verset szavalt, melyért viszont üdvözljük. Utána Gáspár Mari lépett fel mint primadonna népdalokkal, kapott annyi tapsot, akár egy valóságos primadonna, majd Kreszta Janka szavalt a szomorú „Árvány”-t, utána Wunsch Mariska zongorázott úgy, hogy mehr wünschen már nem is lehetett, majd egy kis barna kisasszonyka Schwarz Jenni szónokolt tüzzel, „Der Blumenen Rache”, aztán hallottuk még „A titkos beteget” igazán szép szaválásban Kolis Annától, továbbá népdalokat, melyeknek előadásában résztvettek a kis Anna, Janka, Adélka, Fannyka, Tónika, Nesztike, Pepike, Rozika, egy kis Ella, két kis Izabella, két Emma, két Irén, két Ilonka és három Irma. „A tudós macskája” (hajna) Mayer Rizustól szavaltva, „L'enfant” pedig egy kedves enfant: Posch Mariska által, erre Schwarz Ilonka „Frühlingslied”-et zongorázott, egy másik Ilonka (Trampisch) „Gute Nacht”-ot énekelt, de mivel még messze volt az éjszaka, „az együgyű paraszt”-tal jól megnevettette a közönséget Horvát Katalin. Gold Flóra a billentyűkön nagy gyakorlottsággal verte el a Rondeau Capricciósót, melyre a teljes kar a Barkarolat, Alpenhornot elzengte s kezdvén az ünnepélyt Bank imadalával: bevégezte Hunyady-indulóval amugy magyarosan, hazafiasan. Otipka Irma a zárbeszéd sorát megnyitotta, Pereg Mihály (elnök) folytatta, a nagyérdemű s az eredményre méltán büszke igazgató befjezte, hatalmas éljenzés volt szavaira a tus.

Table d'hote alatt.

Rothkopf né ő nagysága. (Leves után.) Ignác, mein Herz, én rosszul érzem magamat, én nem eszem egy falatot sem.

Rothkopf ur. Hodjan? És the mastan mondd, a leves othán, hogy rosszul vagy? Hiszen mast már kell megfizetnem mind a két porción ebédet. Vagy szőljal előbb, vagy ilyenkor már hallgassál!

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

Temető-kutató. A sírfeliratok jók, jönnek. Tessék tovább kutatni. **Műfordító.** Így is jeleskeők. Kánkán-vajas és Billiard-savanyos üdvözlés. **Ö-nak.** Kevés a rajzban a vonás, az élet. Ugy néz ki, mint egy-egy világ-hírűvé vált festőnk képe, melyen nincs egyéb, mint három láb magas és széles kékség, ami a hangulatos levegőt ábrázolja, meg a holdvilág egy sarka. (Értéke 20000 frt.) Ne bizza **Ö** ur a mi czeruzánkra a javítást addig, amíg maga

is észreveszi a javítani valókat. Majd aztán kezdődik a mi tisztünk. Több életet, kevesebb filozófiát, sok ötletet és jól körülrajzolt alakot adjon, az aztán humoreszk vagy rajz lesz. Erőt leheljen a műbe. („És tudja az erő micsoda? Akarat. Mely előbb vagy utóbb, de diadalt arat.”) **Komárom.** Hogy lehet olyant még csak feltételezni is! Diskrézió alapul a mai társadalom egész épülete. De különösen a Garabonczias Diáké. — **Kari Ovár.** Eppen akkor fordítottuk a nagy kulcsot a kapura, mikor a versike kopogtatott. Még beeresztettük. — **Patyikus. Szent-Márton,** Mindenekelőtt fogadja mindnyájunk szerencsekívánatát Joli felépülésére, legyen meggyőződve, hogy az egész redakció örömmel fogadta a hírt. A kiadóhivatal pedig hasonlóan a félévi járandóságot. — **Pápa.** A poéta és posta között nemesak az a silány betű a különbség! A posta gőzerejével sem mérkőznék a poéta gőzereje? Különösen a kendtek vasutja olyan gőzerejével ballag, hogy a si siet, többnyire kocsin utazik,

Lapunk mai számából az aktuális dolgok nagy halma miatt több közlemény kiszorult. Mivel a nyomda túl volt halmozva teendővel, hirtelenében mellékletet nem adhattunk, ennélfogva ama ezikkeeskék a jövő számban jönnek.

— A „Budapesti Hirlap”-ot, a magyar sajtónak e legfüggetlenebb organumát melegen ajánljuk a közönség figyelmébe. Négy évi fennállása alatt valódi nélkülözhetetlen jó barátjává lett minden magyar családnak, s valóságos ostroma a nemzetiségi bujtogatóknak, melyek félnek tőle s gyűlölik. A „Budapesti Hirlap” egy par excellence magyar nemzeti lap, mely a nagy nemzeti, magyarosodási mozgalmakban, melyek az egész társadalmat áthatják, folyton vezérszerepet játszik. A „Budapesti Hirlap”-nak egy majdnem katonailag szervezett kitűnő levelezői karavan az ország minden részében, mely éber figyelemmel kíséri a közélet minden mozzanatát, hogy azt a „Budapesti Hirlap”-ban a hazai közönségnek tudomására hozza. Semmi sem kerüli ki figyelmét, a mi az országban történik, de főgondját a magyarság érdekeire fordítja: emel, pártol mindent a mi magyar, s ostromoz mindent, ami annak ellensége. A lap élén Csukási József, Rákosi Jenő és Kaas Jvor báró állanak: mind olyan emberek, akiknek pártoktól, hatalmasoktól, pénzintézetektől való teljes függetlensége biztosítja a lap függetlenségét, pártatlanságát és szabad kezét. A „Budapesti Hirlap” a nagy közönséget szolgálja, annak érdekei irányadók neki; mindenki megtalálja benne a maga igazát, alig van társadalmi osztály, melynek érdekében már erős harezot ne vivott volna. Védője az elnyomottaknak és üldözötteknek, segélyzője a szegényeknek. S hogy a magyar közönség mennyire felismerte az ő valódi jó barátját, mutatja az a pártatlan érdeklődés, melylyel a „Budapesti Hirlap” iránt viseltetik, s melynek eredménye az, hogy a lap naponta 15–16,000 példányban jelenik meg. A „Budapesti Hirlap” életében ez évben valóságos eseményt képez, hogy május 31-ke óta u. n. rotációs-gépen nyomják, mely egy óra alatt 10–12,000 példányt könnyen kinyom és össze is hajtogat. A szellemi apparatust, a gárdát, mely a „Budapesti Hirlap”-ba dolgozik, ösmeri a közönség. Előfizetési cím: „Budapesti Hirlap” kalap-utca 16. Ára negyedévre 3 frt 50 kr, egy hóra 1 frt 20 kr.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szávay Gyula.

Főmunkatárs: Gerő Gyula

SCHNELLER JENŐ

asztalos,

ajánlja munkáit a n. é. közönség szives figyelmébe.

Elvállal mindennemű

ÉPÜLET- ÉS BUTOR-MUNKÁKAT

különösen zajtalan

ÉRCZREDŐNY-AJTÓK

készítését,

HÁZI, VENDÉGLŐI ÉS HIVATALI BERENDEZÉSEK,
mérőasztalok, különféle szekrények, asztalok minden formában és minőségben

JÉGSZEKRÉNYEK, HŰTŐ-EDÉNYEK, ÉPÜLET-FELSZERELÉSEK,
PORTÁLOK,

TEMPLOMI KELLÉKEK,

O L T Á R O K

készítését.

A takarékpénztári épület átalakítása folytán megmaradt sok ablak- és ajtótarjak jutányosan eladtnak. A n. é. közönség szives érdeklődését tisztelettel kéri

SCHNELLER JENŐ.

Országút 16. sz.

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószerszám-gyár, harang- és erczőntöde

BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár
különleges készítményei:

Tűzoltó-gépek**tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére**

Harangok és azok szabadalmazott felszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági célokra, minden célra megfelelő szivattyúk, vállalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közkutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknek és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmentesen bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

ARCZKENŐCS ÉS MOSDÓVIZ.

„Az arcz a lélek tükré” mondja egy régi példabeszéd, melyben kétségtelenül sok igazság rejlik. Legalább a tiszta, hibátlan arczbőr, mint a csinos, kellemes külső főtényezője, azonnal rokonszenvet kelt. Különösen fontos körülmény ez a női nemnél, melynek a tiszta, viruló arczszin egyik kiváló kellemét képezi. A saját vegyszeti laboratóriumomban készülő arczkenőcs megszünteti a **bőr érdességét**, elmulasztja a **szeplőket, májfoltokat, tüsszőket, bibireseket**, az arcz és orron előjövő **rendellenes pirosságot, persenéseket és izzagos kiütést**, szóval a bőrt hibátlan tisztaságúvá változtatja s annak barsonyszerű lágyaságot ad. E kenőcs különben a test bármely részén előforduló foltok eltávolítására is igen alkalmas. Hatása nagyban fokozódik, ha az arczkenőcs az általam készített mosdóvízzel használatik. Ahol a természet nem adta meg az előnyt, ott a fentvezetett szerek által biztosan megszerezhető. — Az arczkenőcs és mosdóvíz valódi egyedül

MEHLSCHMIDT JÓZSEFgyógyszerésznél, **Győrött, kapható.**

Egy kis tégely arczkenőcs ára 50 kr., egy nagy tégely 1 frt, egy palack mosdóvíz 70 kr.

Postai megrendelések utánvét mellett eszközöltetnek.

Ugyanitt kapható **Regenerator**. Teljesen ártalmatlan szer a haj vagy szakál eredeti színének helyreállítására. A haj, v. szakál ezen szerrel naponta egyszer bedörzsölve, visszahozza eredeti színét, később elegendő hetenként kétszeri bedörzsölés is.

APRÓ HIRDETÉSEK.

E hirdetési rovatban minden egyes szóért 2 krt kell fizetni. Ha cím is közöltetik, azért külön 30 krt.

Minden ily hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Vidékiektől a válaszhoz postabélyeget kérünk.

Inas
kerestetik. 10—15 éves, tisztességes és jóképű legyen. Tudakozódni lehet a Gar. D. szerk. irodájában d. e. 10—12 kö ött.

Dadogókat
gyógyít
garancia mellett
Mocsáry Gerő
képezdei tanár Győrött.

Teljes évfolyamok a „Garabonczias Diák” 1882., 1883., 1884-iki számaiból évfolyamonként 2 frtjával kaphatók a kiadóhivatalban.

Ujságpapiros
csomagolásra igen alkalmas, van eladó.
Tessék tudakozódni a lapok szerk. irodájában.